

Преюдициално запитване, отправено от *Sächsisches Finanzgericht* (Германия) на 5 ноември 2008 г. — *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas и Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I*

(Дело C-473/08)

(2009/C 44/43)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sächsisches Finanzgericht

Страни в главното производство

Ищец: *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas и Marion Eulitz*

Ответник: *Finanzamt Dresden I*

Преюдициални въпроси

- 1) Представяват ли „училищно или университетско образование“ по смисъла на член 13, дял А, параграф 1, буква и) от Директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ услугите, свързани с обучение и проверка на знанията, предоставяни от дипломиран инженер в образователен институт със статут на частноправна асоциация на участници в квалификационни курсове, които вече имат най-малко университетско образование или образование от техническо учебно заведение като архитект или инженер или съответстващо образование, което обучение завършва с полагането на изпит?
- 2) Изключва ли се от този кръг от лица лице, което иначе отговаря на условията за „частен учител“ по смисъла на посочената във въпрос 1. разпоредба, когато:
 - то получава възнаграждение (в пълен или непълен размер) за своя образователен курс, дори когато никога участник не се е записал в съответния образователен курс, но то вече е предоставило услуги, свързани с подготовката, или
 - му е възложено да осигурява въпросните услуги по обучение и проверка на знанията периодично и продължително за дълъг период от време, или
 - освен непосредствената си дейност по преподаване, то е приело да заема висока позиция по отношение на съществото и/или организацията на работата в сравнение с другите преподаватели във въпросния образователен курс?

Трябва ли да се счита, че то е изключено от този кръг, когато то отговаря само на един от тези критерии или само когато са изпълнени два или всичките три критерия?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване от *Landesgerichts Innsbruck* (Австрия), отправено на 12 октомври 2008 г. — *Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols/провинция Тирол*

(Дело C-486/08)

(2009/C 44/44)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Innsbruck

Страни в главното производство

Ищец: *Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols*

Ответник: провинция Тирол

Предмет

- 1) Съответства ли на клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време от 6 януари 1997 г., въведено с Директива 97/81/ЕО за работа при непълно работно време от 15 декември 1997 г. ⁽¹⁾ обстоятелството, че работници/работнички, които са сключили частноправен договор с орган на местната власт или с публично предприятие и работят по-малко от 12 часа седмично (30 % от нормалната продължителност на пълното работно време), се намират в по-неблагоприятно положение от работниците на пълно работно време, които са взети за сравнение, по отношение на възнаграждението, класирането, признаването на предходни завършени периоди на заетост, правото на годишен отпуск, специалните обезщетения, увеличението на възнаграждението за извънреден труд?
- 2) Трябва ли установеният в клауза 4, точка 2 от това рамково споразумение принцип *pro-rata-temporis* да се тълкува в смисъл, че не допуска национална законова разпоредба като § 55, алинея 5 от L-VBG, съгласно която при промяна в работното време на работник размерът на все още неизползвания отпуск трябва да се адаптира напълно според новата продължителност на работното време, така че за работник, чиято продължителност на работното време е намалена от пълно работно време на непълно работно време, правото му на отпуск, придобито през периода на заетост на пълно работно време, следва да бъде намалено или че в качеството му на работник на непълно работно време той може да се ползва от този отпуск само въз основа на обезщетението за отпуск, изплатено в по-малък размер?
- 3) Противоречи ли на клауза 4 от Рамковото споразумение на европейските социални партньори, въведено с Директива 1999/70/ЕО за срочните договори от 28 юни 1999 г. ⁽²⁾ национална разпоредба като § 1, алинея 1, буква m) от L-VBG, съгласно която работниците/работничките, които са наети на договор за срок най-много от 6 месеца или работят само в отделни случаи, се намират в по-неблагоприятно положение от работниците на пълно работно време, които са взети за сравнение, по отношение на възнаграждението, класирането, признаването на предходни завършени периоди на заетост, правото на годишен отпуск, специалните обезщетения, увеличението на възнаграждението за извънреден труд?